

СПРАВА «ДІХТЯР ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DIKHTYAR AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 42470/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 18 листопада 2021 року

Заявники тримались під вартою у Державних установах «Миколаївський слідчий ізолятор», «Запорізький слідчий ізолятор» та «Вінницький слідчий ізолятор».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заяві № 42470/20 заявник висунув також інші скарги за статтею 3 Конвенції щодо неналежних умов тримання його під вартою до 20 червня 2017 року.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо поданих заявником у заяві № 42470/20 інших скарг за положеннями Конвенції Європейський суд зауважив, що у контексті всіх наявних у нього документів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, ці скарги не відповідають критеріям прийнятності за статтями 34 та 35 Конвенції або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги на неналежні умови тримання під вартою протягом періодів, зазначених у таблиці в додатку, та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, а решту скарг у заяві № 42470/20 — непринятними;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою протягом періодів, зазначених у таблиці в додатку, та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».